

D E N P Á N Ě

3. neděle postní

19. března

neprodejné

K zamyšlení

Jen velmi povrchní čtenář či posluchač evangelia by mohl nabýt dojmu, že ve slovech, která jsme slyšeli, jde především o vodu, studnu, tedy o problémy se zásobováním lidí vodou. Celý rozhovor u studnice Jákobovy míří k vodě živé a k tomu, který ji dává. To znamená, že celý rozhovor

Ježíše se samařskou ženou se týká nejzákladnějších problémů člověka. Řečeno dnešními slovy týká se otázky, jak překonat úzkost života, jak překonat pocit nenaplnění. Odpovědí na potřeby člověka je vlastně Ježíš sám. On přichází jako ten, kdo má co dát, kdo je schopen člověka obohatit už na této zemi, kdo neslibuje pouze něco v budoucnosti za smrti. Co ale slibuje a nabízí Ježíš? Nenabízí okamžité štěstí, bezpracné blaho, odstranění vši bolesti, život, ve kterém se člověka nedotkne žádné zlo. Ježíš nabízí zdroj života, nejen nějaké přilepšení k životu. A tento zdroj života je v Bohu samotném a přitom je nabízen všem lidem. Být bez Boha neznamená okamžitě zemřít, ale být bez Boha znamená být vystaven bolestem života téměř bez pomoci. Pro silného jedince je mnohdy tato situace dobře snesitelná. Ale ve chvílích oslabení je to jiné. Může to převápnout, ale je prokázáno, že pocit stra-

chu a úzkosti v moderní přetechizované společnosti spíš roste, než klesá. Máme v ruce mnoho technických prostředků - od lékařských přístrojů po zbraně, ale naše ohrožitelnost se tím nezmenšuje. Spíš naopak. Na toto ohrožení reagují lidé různě. Někdo ponořením se do své vlastní práce, jiný shromáždováním a konzumováním dalších a dalších věcí, někdo závislostí na alkoholu nebo na drogách. Právě poslední zmíněné věci jsou pro člověka velmi nebezpečné a vyskytují se čím dál tím častěji. Zkušenost lidstva říká, že zakazování zlých cest nepomůže, že je třeba v první řadě odstraňovat příčiny. Tedy příčiny strachu, pocitu ohrožení a úzkosti. Co pro to může udělat křesťanství? Neměli bychom s větším úsilím lidi o Bohu učit? Jistěže ano.

Ale nejde jen o to, aby se lidé o Bohu něco dozvěděli, aby se děti naučily odpovědím katechismu. Obojí je jistě dobré, ale na zvládnutí života to nestačí. Je třeba, aby především ti, kdo jsou křesťany, okusili vodu živé. Aby slova, která jsme v evangeliu četli, byla v našem životě reálnou skutečností. Abychom trvale pili a žili z pramene - Krista. To znamená záchranu pro nás samotné. To není málo. To však také znamená možnost záchranu pro druhé. Tak jako žena v evangeliu mohla svědčit o svém setkání s Ježíšem a proto byla důvěryhodná, tak i my můžeme být důvěryhodní jen tehdy, když z pramene Božího života sami žijeme.

Texty k rozjímání

PONDĚLÍ 20.3.

slavnost sv. Josefa

2 Sam 7,4-5a.12-14a.16

Řím 4,13.16-18.22

Lk 2,41-51a

ÚTERÝ 21.3.

Dan 3,25.34-43

Mt 18,21-35

STŘEDA 22.3.

Dt 4,1.5-9

Mt 5,17-19

ČTVRTEK 23.3.

Jer 7,23-28

Lk 11,14-23

PÁTEK 24.3.

Oz 14,2-10

Mk 12,28b-34

SOBOTA 25.3.

slavnost Zvěstování Páně

Iz 7,10-14

Žid 10,4-10

Lk 1,26-38

NEDĚLE 26.3.

4. neděle postní

1 Sam 16,1b.6-7.10-13a

Ef 5,8-14

Jan 9,1-41

1. čtení Ex 17,3-7

Lid žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Řekli: „Pročpak jsi nás vyvedl z Egypta? Abys zahubil nás, naše děti a náš dobytek žízní?“ Mojžíš volal k Hospodinu: „Co mám dělat s tímto lidem? Ještě trochu a ukamenují mě!“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vyjdi před lid v doprovodu několika starců z Izraele, vezmi si do ruky hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, a jdi! Hle, já tam budu stát před tebou na Chorebu, udeříš do skály, vytryskne z ní voda a lid se napije.“ Mojžíš tak udělal před očima izraelských starců. Nazval pak jméno toho místa Massa a Meriba kvůli hádce izraelských synů a kvůli tomu, že pokoušeli Hospodina tím, že říkali: „Je Hospodin uprostřed nás, nebo ne?“

Žalm 94

Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu:

„Nezatrvejte svá srdce!“

Pojďme, jásejme Hospodinu, – oslavujme Skálu své spásy, – předstupme před něho s chvalozpěvy – a písněmi mu zajásejme!

Pojďme, padněme, klaňme se, – poklekněme před svým tvůrcem, Hospodinem! – Neboť on je náš Bůh – a my jsme lid, který pase, stádce vedené jeho rukou.

Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: – „Nezatrvejte svá srdce jako v Meribě, – jako tehdy v Masse na poušti, – kde mě dráždili vaši otcové, – zkoušeli mě, ač viděli mé činy.“

2. čtení Řím 5,1-2.5-8

Bratři! Jestliže jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chlouba je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha. Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Kristus přece v ten čas, když jsme ještě byli slabí, zemřel za bezbožníky. Vždyť sotva kdo položí život za spravedlivého – možná, že se někdo umřít odhodlá za toho, kdo je mu milý. Ale Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus umřel za nás, když jsme ještě byli hříšníky.

Ježíš přišel k samařskému městu zvanému Sychar, blízko pole, které kdysi odkázal Jakub svému synu Josefovi. Tam byla Jakubova studna. Ježíš, unavený chůzí, posadil se – tak jak byl – u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přišla jedna samařská žena navážit vodu. Ježíš jí řekl: „Dej mi napít.“ – Jeho učedníci totiž odešli do města, aby koupili něco k jídlu. Samařská žena mu odpověděla: „Jak to? Ty, Žid, žádáš o napití mne, Samaritánku?“ Židé se totiž se Samaritány nestýkají. Ježíš jí na to řekl: „Kdybys znala Boží dar a věděla, kdo ti říká: ‘Dej mi napít’, spíše bys ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu.“ Žena mu namítla: „Pane, vždyť ani nemáš vědro, a studna je hluboká. Odkud tedy chceš vzít tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jakub, který nám dal tuto studnu a sám z ní pil i jeho synové a jeho stáda?“ Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo se napije této vody, bude zase žít. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žít navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčněho.“ Žena mu řekla: „Pane, dej mi tu vodu, abych už nikdy neměla žízeň a nemusela sem chodit čerpat.“ Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a zase přijď sem.“ Žena mu odpověděla: „Nemám muže.“ Ježíš jí na to řekl: „Správně jsi odpověděla: ‘Nemám muže’; pět mužů už jsi měla, a ten, kterého máš teď, není tvůj muž. To jsi mluvila pravdu.“ Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha tady na té hoře, a vy říkáte: ‘Jen v Jeruzalémě je to místo, kde se má Bůh uctívat.’“ Ježíš jí odpověděl: „Věř mi, ženo, nastává hodina, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte, my uctíváme, co známe, protože spása je ze Židů. Ale nastává hodina – ano, už je tady – kdy opravdoví Boží ctitelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě. Vždyť Otec si vyžaduje takové své ctitele. Bůh je duch, a kdo ho uctívají, mají ho uctívat v duchu a v pravdě.“ Žena mu řekla: „Vím, že má přijít Mesiáš, nazvaný Kristus. Ten, až přijde, oznámí nám všechno.“ Na to jí řekl Ježíš: „Já jsem to, který s tebou mluvím.“ Právě tehdy se vrátili jeho učedníci a divili se, že mluví se že-

nou. Přesto však se nikdo nezeptal: „Co jí chceš?“ nebo „Proč s ní mluvíš?“ Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Snad je to Mesiáš?“ Vyšli tedy z města a šli k němu. Mezitím ho učedníci prosili: „Mistře, najez se!“ On jim však řekl: „Já mám k jídlu pokrm, který vy neznáte.“ Učedníci se mezi sebou ptali: „Přinesl mu někdo něco jíst?“ Ježíš jim řekl: „Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo. Říkáte přece: ‘Ještě čtyři měsíce, a nastanou žně.’ Hle, říkám vám: Zvedněte oči a podívejte se na pole: jsou už bílá ke žnám. Ten, kdo žne, už dostává svou mzdu a shromáždí úrodu pro věčný život, takže se raduje zároveň rozsevač i žnec. V tom je totiž pravdivé přísloví: ‘Jiný rozsevá a jiný sklízí.’ Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste nepracovali. Jiní pracovali, a vy sklízíte plody jejich práce.“ Mnoho Samaritánů z toho města v něj uvěřilo pro řeč té ženy, která svědčila: „Řekl mi všechno, co jsem udělala.“ Když tedy ti Samaritáni k němu přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam dva dny. A ještě mnohem více jich v něj uvěřilo pro jeho řeč. Té ženě pak říkali: „Věříme už nejen proto, žes nám to pověděla, vždyť sami jsme ho slyšeli a víme, že je to skutečně Spasitel světa.“

Ohlášky

♣ Dnes odpoledne v 15:30 zveme na faru na setkání rodiče a děti, které se připravují k prvnímu svatému přijímání.

♣ Na pondělí 20. března je přeložená doporučená slavnost sv. Josefa. Tohoto velkého světce, snoubence Panny Marie oslavíme při mši svaté v 18 hodin v kostele ve Fulneku.

♣ Ve středu v 8:30 zveme na faru na setkání seniory.

♣ Zveme na setkání mladých s otcem biskupem, tzv. BISCUP do města Jeseník v termínu od 31.3. do 2.4..

♣ V sobotu oslavnosti Zvěstování Páně zveme v 9 hodin na mši svatou, kterou bude sloužit o. Rudolf Kopecký. Při mši svaté obnovíme duchovní adopci počatého dítěte. Po mši svaté jste zváni na přednášku o zjevení ve Fatimě a modlitbu růžence.

♣ Příští neděli se mění zimní čas na letní.

♣ Již po třetí Papežská rada pro novou evangelizaci nás zve k adoraci Nejsvětější svátosti pod heslem 24 HODIN PRO PÁNA. Adorace všech farností našeho děkanátu proběhne v pátek a sobotu, tj. 24. a 25. března v kostele Nejsvětější Trojice ve Fulneku. Ať každá rodina a každý z nás si udělá čas pro tuto modlitbu.

Po celou tuto dobu bude otevřen kostel k modlitbě, vystavena Nejsvětější svátost k adoraci společně i soukromé a přítomen kněz nabízející svátost smíření či rozhovor.

Úmysly mší svatých

19.3. - 26.3.2017

Fulnek

- Ne 19.3. Za † Za † Josefa Pojednice a živou rodinu
- Po 20.3. Na úmysl dárce
- Út 21.3. Na poděkování
- St 22.3. S prosbou o Boží požehnání v rodině a v práci
- Čt 23.3. _____
- Pá 24.3. Mše svatá za farnost
- So 25.3. 9:00 Za † Josefa Dreslera a živou rodinu
- Ne 26.3. Za † Josefa Ertelta a živou rodinu

Stachovice

- Ne 19.3. Za † Josefa Růčku, manželku, syny, dceru a zeteř
- Út 21.3. _____
- Ne 26.3. Za † Olgu a Josefa Růčkovy, Janu Adámkovou, rodiče z obou stran a živou rodinu

Děrné

- Ne 19.3. Za † a živou rodinu Goldovu a Wolfovu
- St 22.3. Za † Annu Kolovratovou
- Ne 26.3. Za † Věru a Josefa Patermannovy, za † manžele Vrabcovy a za živou rodinu

Lukavec

- Ne 19.3. Pavlík František
- Čt 23.3. Pavlíková Zdeňka
- Ne 26.3. Kříž 72

Vrchy

- Ne 19.3. Za † Jana Hrbáče, syna, rodiče a za † rodinu Melarovu
- Ne 26.3. Za † Milana Bohma a rodiče